

PROFESOR DR HAB. INŻ. JAN GIEROBA (1927-2014)

Dnia 5 lutego 2014 roku zmarł w wieku 86 lat prof. dr hab. inż. Jan Gieroba, wieloletni dyrektor Instytutu Mechanizacji Rolnictwa, zasłużony pracownik naukowy Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie.

Prof. dr hab. Jan Gieroba urodził się 11 sierpnia 1927 r. w Lublinie. Jego młodzieńcze lata przypadły na trudne czasy wojny, które uniemożliwiły normalną edukację w szkole średniej. Po ukończeniu szkoły podstawowej pracował w Zakładzie Mechanicznym w Lublinie produkującym siewniki zbożowe. W 1945 roku uzyskał świadectwo czeladnicze w zawodzie tokarza. W 1947 roku ukończył szkołę ogólnokształcącą dla dorosłych w Lublinie i uzyskał świadectwo dojrzałości. Studia wyższe na Wydziale Rolnym Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie odbył w latach 1947-1951. W czasie studiów, będąc na trzecim roku, rozpoczął pracę w Zakładzie Maszynoznawstwa Rolniczego UMCS w charakterze młodszego asystenta. Egzamin dyplomowy złożył w lipcu 1951 roku i uzyskał tytuł magistra inżyniera nauk agrotechnicznych.

Po uzyskaniu dyplomu rozpoczął pracę, zgodnie z przydziałem, w Laboratorium Państwowej Inspekcji Handlowej w Lublinie, a następnie w 1953 r. został przeniesiony do nowo powołanej Inspekcji Zbożowej Delegatura Wojewódzka w Lublinie, gdzie pracował na stanowisku kierownika laboratorium. W latach 1962-1965 odbył studia doktoranckie w Katedrze Mechanizacji Rolnictwa Wyższej Szkoły Rolniczej w Lublinie. Dwudziestego grudnia 1965 r. Rada Wydziału Rolniczego WSR, na podstawie obrony rozprawy doktorskiej pt. *Badania nad pracą urządzenia młócającego o logarytmicznym kształcie zębów*, nadała Mu stopień doktora nauk rolniczych. W 1966 r. został zatrudniony w tej Katedrze na stanowisku adiunkta.

Dnia 1 lipca 1971 r., Rada Wydziału Techniki Rolniczej WSR w Lublinie, na podstawie dorobku i przedłożonej rozprawy habilitacyjnej pt. *Badania omlotu zbóż stożkowym zespołem młócającym* nadała Janowi Gierobie stopień naukowy doktora

habilitowanego nauk technicznych w zakresie techniki rolniczej. Wymieniona rozprawa została wyróżniona na wystawie „Konfrontacje 73” w Warszawie i wpisana do *Księgi Czynów i Osiągnięć Nauki Polskiej* w 1973 roku. W latach 1972-1979 dr hab. Jan Gieroba był zatrudniony na etacie docenta i kierował najpierw Zakładem Mechanizacji Produkcji Zwierzęcej (do 1974 roku), a następnie Zakładem Mechanizacji Produkcji Roślinnej Instytutu Mechanizacji Rolnictwa, aż do chwili przejścia na emeryturę w 1997 roku.

W 1971 roku odbył dwumiesięczny staż naukowy w Instytutach Badania Maszyn Rolniczych w Alnarp i w Uppsali jako stypendysta rządu szwedzkiego i uczestniczył w badaniach polowych kombajnów zbożowych. W zakresie współpracy polsko-włoskiej odbył staż naukowy w 1983 roku w Instytutach Inżynierii Rolniczej (Rzym, Turyn, Mediolan, Treviglio).

W latach 1973-1976 oraz w latach 1979-1982 był wicedyrektorem ds. naukowych Instytutu Mechanizacji Rolnictwa AR w Lublinie, a w latach 1982-1997 dyrektorem naczelnym tego Instytutu.

W 1979 roku Rada Państwa nadała dr. hab. Janowi Gierobie tytuł naukowy profesora nadzwyczajnego, a w roku 1989 tytuł naukowy profesora zwyczajnego.

W okresie wieloletniej pracy Profesora na stanowiskach kierowniczych Instytutu ujawniły się Jego talenty organizacyjne i umiejętności kierowania zespołami naukowymi, które realizowały wiele programów badawczych ważnych dla nauki i praktyki rolniczej. Dotyczyły one głównie technologii nawożenia mineralnego, technologii zbioru kukurydzy i zbóż na cele nasienne, technologii zbioru słomy, siana i zielonek oraz badania kombajnów zbożowych, ze szczególnym uwzględnieniem procesu omlotu. Wymienione prace były realizowane przy współpracy z różnymi ośrodkami naukowymi w kraju, producentami maszyn rolniczych i instytutami branżowymi (IBMER w Warszawie, Instytut Nawozów Sztucznych w Puławach, OBR FMŻ w Płocku, OBR Agromet w Lublinie, OBR Lubelskiej Fabryki Wąg, OBR Suszarnictwa Płodów Rolnych „Suprol” w Rogoźnie Wlkp, Spółdzielczy OBR Przemysłu Elektromaszynowego „Elektromet”). Na podkreślenie zasługuje umiejętność organizowania przez prof. Jana Gierobę badań z udziałem wielu młodych pracowników nauki, co w dużym stopniu przyczyniło się do rozwoju kadry i tworzenia szkoły naukowej, czego wymiernym efektem były liczne prace doktorskie i habilitacyjne w Instytucie przez Niego kierowanym. Był opiekunem 120 prac magisterskich, promotorem 9 zakończonych przewodów doktorskich i opiekunem naukowym 6 przewodów habilitacyjnych. W okresie kierowania Instytutem przez Profesora 7 osób uzyskało tytuły naukowe profesora, a 8 osób stopień naukowy doktora habilitowanego.

Pomimo wielu obowiązków organizacyjnych i naukowych profesor Jan Gieroba ciągle pomnażał swój dorobek naukowy, który liczy ponad 370 pozycji, w tym prawie 100 oryginalnych prac twórczych, 8 patentów i wzorów użytkowych, 7 skryptów oraz 75 opracowań w formie sprawozdań, które nie były publikowane. Należy również podkreślić aktywny udział Profesora w kilkudziesięciu sympozjach, konferencjach i kongresach naukowych w kraju i zagranicą, dzięki czemu był znanym naukowcem w skali światowej.

Prof. dr hab. Jan Gieroba wniósł duży wkład w zakresie rozwoju i doskonalenia kadr naukowych w skali kraju, przejawiający się w pełnieniu funkcji konsultanta i opiniodawcy prac naukowych realizowanych w celu uzyskania stopni i tytułów naukowych, jak również przeznaczonych do druku. Był recenzentem 26 prac doktorskich, 8 rozpraw habilitacyjnych i 13 wniosków o tytuł profesora, jak również autorem wielu recenzji zleconych przez Centralną Komisję ds. Tytułu Naukowego i Stopni Naukowych. Wielu samodzielnych pracowników naukowych z dziedziny inżynierii rolniczej w Polsce zawdzięcza swój rozwój dzięki Jego pomocy i życzliwości.

U honorowaniem Jego postawy i twórczych osiągnięć naukowych i organizacyjnych są również liczne nagrody, wyróżnienia i odznaczenia państwowe, pośród których najważniejsze to: Złoty Krzyż Zasługi, Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, Medal Komisji Edukacji Narodowej, Zasłużony Pracownik Rolnictwa.

Prof. dr hab. Jan Gieroba był aktywnym działaczem stowarzyszeń naukowych i naukowo-technicznych, takich jak Lubelskie Towarzystwo Naukowe, Towarzystwo Inżynierii Rolniczej, Polskie Towarzystwo Agrofizyczne, NOT, SIMP, SITR, TNOiK; wyróżniany Złotymi i Srebrnymi Odznakami Honorowymi tych stowarzyszeń. Przez kilkanaście lat pełnił funkcję rzeczoznawcy w zakresie oceny technicznej maszyn i sprzętu rolniczego na zlecenie jednostek państwowych i społecznych (Ośrodek Rzeczoznawstwa i Postępu Organizacyjno-Technologicznego w Lublinie podległy Zarządowi Głównemu SIMP w Warszawie). Był również członkiem Komisji Kwalifikacyjnej Rzeczoznawców. Przez wiele lat był także sekretarzem Rady Programowej czasopisma *Przegląd Techniki Rolniczej i Leśnej*, w którym opublikowano wiele Jego prac.

Prof. dr hab. Jan Gieroba aktywnie uczestniczył w pracach wielu komisji wydziałowych i rektorskich w macierzystej uczelni, a głównie w komisjach ds. Badań i Kadr Naukowych. W uznaniu zasług Profesor otrzymał wiele nagród rektorskich, Ministra Edukacji Narodowej i Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Przez wiele lat był członkiem Rad Naukowych Instytutu Agrofizyki PAN w Lublinie i IBMER w Warszawie. Przez dwie kadencje pełnił funkcję przewodniczącego Rady Naukowej IBMER w Warszawie. Był członkiem Centralnej Komisji ds. Tytułu Naukowego i Stopni Naukowych piastując ten urząd przez dwie kadencje.

Wielką pasją Profesora było rozwiązywanie krzyżówek i udział w różnego typu konkursach (na najlepsze hasło reklamowe, wiersz). W tej dziedzinie miał duże osiągnięcia, czego efektem były znaczące nagrody, wyróżnienia i dyplomy. Łatwość zgłaszania wszelkiego typu haseł i wierszy, również o charakterze wielce żartobliwym, wynikała przede wszystkim z poetyckich talentów Profesora.

Prof. Jan Gieroba, nawet na emeryturze, zawsze żywotnie interesował się rozwojem Uczelni i bardzo Mu zależało na pomyślnym jej rozwoju, a zwłaszcza obecnego Wydziału Inżynierii Produkcji.

Dnia 10 lutego 2014 roku pożegnaliśmy Człowieka wielkiego serca i umysłu, wychowawcę wielu pokoleń pracowników naukowych i studentów, wielce zasłużonego dla Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie i całego środowiska inżynierii rolniczej w Polsce.

Cześć Jego Pamięci!

Janusz Nowak
Katedra Eksploatacji Maszyn i Zarządzania Procesami
Produkcyjnymi Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie

DR INŻ. ANDRZEJ CISZEWSKI (1942-2014)

W dniu 6 marca 2014 r. zmarł dr inż. Andrzej Ciszewski - prezes Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Mechaników Polskich w latach 2000-2014, członek honorowy SIMP, dyplomowany rzeczoznawca SIMP, członek Rady Krajowej Federacji Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych NOT.

Pracownik naukowy, pełniący kolejno funkcje: asystenta stażysty, asystenta, st. asystenta i adiunkta na Wydziale Mechanicznym Politechniki Łódzkiej, w latach 1965-1995. W 1974 r. obronił pracę doktorską. Po Jego kierunkiem przygotowanych zostało ok. 50 prac dyplomowych, magisterskich i inżynierskich. W okresie 30-letniej pracy w PŁ opublikował jako autor lub współautor 3 skrypty, 8 artykułów oraz kilkanaście referatów przygotowanych na zagraniczne i krajowe konferencje naukowo-techniczne. Równocześnie od 1 listopada 1977 r. podjął pracę w Ośrodku Rzeczoznawstwa SIMP-ZORPOT, którym nieprzerwanie kierował aż do chwili śmierci.

Największe osiągnięcia Andrzeja Ciszewskiego wiążą się z Jego działalnością w SIMP, szczególnie w okresie przewodniczenia tej organizacji. Do istotnych dokonań kolegi Andrzeja Ciszewskiego, jako osoby kierującej pracami całego Stowarzyszenia, należy zaliczyć:

- udział w tworzeniu sieci firm franchisingowych SIMP;
- zorganizowanie centralnych uroczystości obchodów Jubileuszy: 75-lecia SIMP (9.11.2001 r.), 80-lecia SIMP (28.06.2006 r.) i 85-lecia SIMP (28.06.2011 r.);
- przygotowanie zasad i realizacja w SIMP trzech konkursów: na najlepszą pracę dyplomową, Technik-Absolwent, osiągnięcie techniczne roku;
- dokumentowanie dorobku wybitnych twórców nauki i techniki związanych z SIMP;
- przygotowanie założeń i realizacja platformy internetowej SIMP;
- inicjator i współtwórca projektu pn. „Zwiększenie atrakcyjności i promocji regionu leszczyńskiego poprzez podniesienie standardu Zamku w Rydzynie”;
- wprowadzenie w SIMP systemu zarządzania jakością;
- podpisanie licznych porozumień o współpracy, które w sposób znaczący wpłynęły na rozwój Stowarzyszenia i rozszerzenie kierunków jego działalności;
- doskonalenie rzeczoznawstwa w SIMP m.in. poprzez prowadzenie szkoleń, opracowanie standardów, okresowe sprawdzanie kwalifikacji;
- zahamowanie dynamiki spadku liczby członków w SIMP i utrzymanie ich stabilnej liczby wynoszącej ok. 10 tysięcy.

Odszedł od nas wybitny o nieprzeciętnych cechach charakteru Człowiek, inżynier-ekspert, doskonały organizator, serdeczny Kolega, którego będzie nam brakowało.

Kazimierz Lasiewicki, Sekretarz Generalny SIMP